

A voltes corren aparellades amb els braços encreuats per davant, tot dient:

Els soldats vénen de França
i no saben el camí.
Tirabuixí, tirabuixí...

I abans, per a cercar parella, criden, sil·labejant:

Qui s'enganxa,
a la rodanxa?

El ritme té un gran paper en aquests jocs. Martellejant els versos i movent dues pedres simultàniament al compàs de la cançó, però sempre fent servir la que abans ha deixat l'altra companya, canten:

Els esclops de Déu fangaven.	Sant Pere li va al darrera
Sant Joan triava gram.	amb el trico, trico, tram.

Saltar a corda.—Tanmateix és ben conegut aquest joc, en el què cal passar damunt d'una corda que giravolta seguint el moviment de rotació que li impulsen dos jugadors i fa precis efectuar un salt mentre passa per sota seguint el ritme que li donen. D'aquest hi ha diverses modalitats, una d'elles el «juli», consisteix en què obliga a qui salta a fer-ho en ritme accelerat si no vol topar a la corda amb els peus i aturar-la. Hi ha la «cursa» del nombre de salts que la «reina» determina i en la qual cal començar a saltar així que l'anterior ha finit els salts reglamentaris. Hi ha el salt lliure, en el qual cadascú fa el que vol i hi entra quan vol i també competicions de resistència. A més hi ha la «barca», en què la corda va balancejant d'un costat a l'altre sense voltar i el que juga ha d'anar passant d'una a l'altra banda saltant al compàs d'una cançó castellana; al final hom posa a rodar amb rapidesa fins que perd.

A xerranco.—Es marquen uns rectangles a terra, de dimensions variables i disposats en renglera o bé en dues files paral·leles que hom numera des de l'ú fins al nou o al sis, ordinàriament. Hom hi tira un tros de rajola o palet des del començament, el qual és precis que vagi dintre del rectangle desitjat; es comença pel número ú i a peu coix cal fer-lo córrer a cops de peu fins a fora sense que es quedi aturat dintre de cap línia de separació. Aleshores es recomença amb el dos, fent-lo passar per dintre el primer número per sortir. I així succesivament, passant per tota la numeració. Quan el palet es queda damunt alguna ratlla o no va al rectangle desitjat, hom perd i comença una altra companya.

Quan alguna ha arribat al número màxim li cal tirar el palet fins allí i anar-hi a ulls clucs sense tocar cap ratlla; pren la pedra amb la mà i amb els